

lille Majoritet, og saaledes udelukkedes de kvindelige Studenter, idet Senioratet fik Magt til at handle ud fra sin Opfattelse. En Lovfortolkning af bindende Kraft kunde en simpel Majoritet ikke give; hele Sagen blev stillet paa Magtspørgsmaalet.

Det kan nu neppe være Tvivl underkastet, at det daværende Seniorats Lovfortolkning kun var et Udslag af, at det ikke ansaa det for heldigt, at de kvindelige Studenter bleve Medlemmer. Det blev meget bestemt udtalt dengang, og har ogsaa siden stadig været Kærnen i Striden. Derved er Spørgsmaalet om de kvindelige Studenters Optagelse et Realitetsspørgsmaal, og ikke et ganske ligegyldigt formelt Lovfortolkningsspørgsmaal. Men ved at dette Realitetsspørgsmaal i 1877 blev afgjort ved en ganske ligefrem Magtbestemmelse, er det senere hen kommet ind i et Uføre, som gør det til ét af de mest indviklede Spørgsmaal, der findes.

Der var selvfølgelig mellem dem, som dengang i 1877 stemte for de kvindelige Studenters Optagelse mange, som følte sig pinlig berørte ved at se, at der i Studenterforeningen herskede saa gammeldags Forestillinger, at man i en kvindelig Student saa noget, der stred mod al ægte Kvindelighed, og ikke kunde tænke sig Muligheden af et kammeratlig Samvær mellem mandlige og kvindelige Studiefæller. Det blev disse Menneskers Opgave at arbejde for at hidføre en Forandring i disse Forestillinger, og der er i de forløbne Aar gjort mangt et ærligt Forsøg herpaa. Da en simpel Majoritet havde tiltaget sig Magt til at udelukke Kvinderne i 1877, maatte det naturlige synes at være, at en anden Majoritet maatte have Ret til at optage dem; Maalet maatte synes at være blot at naa saa vidt, at Flertallet i Foreningen hyldede en friere og humanere Opfattelse af de kvindelige Studenters Stilling. Men i Stedet for sneg den Opfattelse sig ind, at det engang var slaaet fast, at Lovene ikke hjemlede de kvindelige Studenters Optagelse, og saa forlangtes der $\frac{2}{3}$ Majoritet for at faa Lovene ændrede. Derved var der lagt en uendelig sværere Opgave over paa deres Skuldre, som ønskede Kvinderne op. De skulde ikke blot dreje Stemningen saaledes, at den tidligere Minoritet blev Majoritet, men de skulde vinde den langt overvejende Del af Foreningens Medlemmer. Og denne allerede i og for sig urimelig vanskelige Opgave blev gjort endnu vanskeligere ved forskellige Omstændigheder.

For de mandlige Studenter kan Interessen for de kvindelige Studenters Optagelse selvfølgelig væsentlig kun være af principiel Natur. Et Livssyn, der stiller Foreningen saa begrænsede Opgaver, at de kvindelige Studenter ikke kunne